

приемого увеличения вклада  
аммы «Жилище».  
1000 жителей по субъектам  
ика количества вводимых в  
республике общей площади

ализе рынка недвижимости  
ии, ее отрывочность.  
ожности для полноценной  
менений весьма ограничены.

рмации и рекомендовать ее  
по значимым для оценки  
полноценной статистической

параметрам самих объектов  
ить на состояние рынка, а  
недушевые доходы, объемы  
ания строительной отрасли,  
ги (ипотечное кредитование,  
ность, страхование и т.д.),  
ры господдержки и пр.).

## ALĀS EKONOMISKĀS MEWORK IN SPATIAL

Latvijā, teritorijas attīstības  
ualitāte neizzūd laika gaitā līdz  
iformācijas pieejamību; jaunu  
atbilstošu reģionu mērķtiecīgu  
ainīšanos, kam ir raksturīgs  
zmaiņas; klimatisko pārmaiņu  
ājuma risināšanu, kas ietilpst  
GIS sistēmas ļauj modelēt  
ponentu vai faktoru kopumu  
anā īpašuma tirgi ir detalizētās  
gan Baltijas reģiona attīstības  
zem BSR INTERREG-III B  
a periodā 2006.-2007.gados  
rauji augošas iespējas ārzemju  
i. Pie pašreizējās ekonomiskās  
māko iestāšanās, jau tagad ir  
s plāns.

Pētījuma mērķis ir izvērtēt teritoriālās ekonomiskās plānošanas modeļu veidošanas pamatprincipus un aktuālākās problēmas Baltijas reģionā. Pētījumam tiek noteikti šādi uzdevumi:

- Identificēt teritoriālās ekonomiskās plānošanas un telpiskās plānošanas jēdzienu savstarpējo sakaru.
- Noskaidrot teritoriālās ekonomiskās plānošanas aktuālāko problēmu būtību zinātniskajos darbos pēdējos 5-10 gados.
- Noteikt esošo telpiskās plānošanas sistēmu veidu ietekmi uz teritoriālās ekonomiskās plānošanas modeļu veidošanu Baltijas reģionā.
- Atspoguļot kopīgas tendences teritoriālās ekonomiskās plānošanas modeļu veidošanā Baltijas reģionā.

Pētījuma gaidāmais rezultāts ir pamata faktoru formulēšana, kas jāievēro teritoriālās ekonomiskās plānošanas modeļu veidošanā Latvijā atbilstoši Baltijas reģiona ilgtspējīgas attīstības principiem.

### I. Stāmure, S. Geipele SOCIĀLO DZĪVOJAMO MĀJU PĀRVALDĪŠANAS PROCESS RĪGĀ

### I. Stāmure, S. Geipele MANAGEMENT PROCESS OF SOCIAL DWELLING- HOUSES IN RIGA

ES dalībvalstīs pastāv vairāki iespējamie varianti, kā organizēt sociālo mājokļu nodrošināšanu attiecīgajai iedzīvotāju grupai. Atbildību par šo mājokļu sektora nodrošināšanu var uzņemt valsts vai pašvaldības, atsevišķus uzdevumus, deleģējot citām institūcijām un saglabājot kontroli par to izpildi, vai arī atbildību var uzticēt atsevišķām īpaši šim mērķim veidotām organizācijām. Tomēr jānorāda, ka tiesības uz mājokli nenozīmē, ka valstij vai pašvaldībai ir pienākums katram piešķirt mājokli pēc viņa pieprasījuma un vēlmēm, bet gan to, ka ir jānodrošina šo tiesību minimālais standarts. Likumā „Par sociālajiem dzīvokļiem un sociālajām dzīvojamām mājām” ir noteikts, ka sociālais dzīvoklis ir pašvaldības īpašumā esošs dzīvoklis, kuru izīrē personai (ģimenei), kas, ievērojot šā likuma nosacījumus, atzīta par tiesīgu īrēt šādu dzīvokli. Savukārt, sociālā dzīvojamā māja ir pašvaldības īpašumā esoša dzīvojamā māja, kurā visus dzīvokļus izīrē personām vai ģimenēm, kas, ievērojot šā likuma nosacījumus, atzītas par tiesīgām īrēt sociālo dzīvokli. Sociālā dzīvokļa un sociālās dzīvojamās mājas statusu nosaka vai atceļ attiecīgās pašvaldības dome (padome), pieņemot par to lēmumu. Sociālās dzīvojamās mājas statusu var noteikt šim nolūkam domātām vai pārveidotām neizīrētām pašvaldības īpašumā esošām dzīvojamām mājām. Lielākā daļa Latvijas pašvaldību sniedz palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā, izīrējot sociālo mājokli, līdz krīzes situācijas novēršanai, t.i., persona paaugstinājusi savus ienākumus līdz tādām līmenim, lai iegādātos vai īrētu mājokli patstāvīgi, t.i., līdz brīdim, kad tai kļūst pieejams mājoklis nekustamā īpašuma tirgū, jo patreizējie iedzīvotāju zemie ienākumi un salīdzinoši augstie maksājumi par apsaimniekošanu un īri un komunālajiem pakalpojumiem ir viena no nozīmīgākajām ar mājokli saistītajām problēmām.

2010. gada sākumā rindā Rīgā pašvaldības palīdzības saņemšanai dzīvokļa jautājuma risināšanai bija reģistrētas 8123 ģimenes, no kurām lielākā daļa - 6544 ir denacionalizēto māju dzīvokļu īrnieki.

Autores, pamatojoties uz pētījuma izstrādes gaitā iegūtajiem rezultātiem, secina, ka ir ierobežots pieejamais datu apjoms, nav pietiekoši veikti valstiski pētījumi mājokļu politikas un sociālo dzīvojamo māju jautājumu jomā. Pēdējie valstiski nozīmīgie pētījumi veikti laika